

۱۰. سنا پار

ٻڌو. ڳايو، سمجھو ۽ عمل ۾ آڻيو.

سُھڻا منڙا پار بڻون،
هردم آڱياڪار بڻون.

هردم سچ جي ٻولي بوليون،
سيوا، تياڳ جون پايون چوليون،
گُنگراهي گُنگزار بڻون،
سُھڻا منڙا پار بڻون.

عيبن کان مُنهن موڙيون هر دم،
سڪ جو ناتو جوڙيون هر دم،
جيون جو سينگار بڻون،
سُھڻا منڙا پار بڻون.

وير مان ڪجهه پي ورڻو ناهي،
ٻَل ٻڌي ۾ ’گهايل‘ آهي،
وڏڙن جو آڌار بڻون،
سُھڻا منڙا پار بڻون.

نوان لفظ :

هردم - سدائين	گلزار - گلن جو باغ	ٻل - طاقت
آڳياڪار - چيو مڃيندڙ	عيب - بُرائي	ٻڌي - ايڪتا
تياڳ - قرباني	منهن موڙڻ - پاسو ڪرڻ	آڌارڙ - سهارو
گُٽِراهي - گُٽ گرهڻ ڪندڙ		

آپياس

سوال ۱ : هيٺين سوالن جا جواب لکو :-

- (۱) شاعر هر دم ڇا ڪرڻ لاءِ چوي ٿو؟
- (۲) شاعر ڇا کان منهن موڙڻ لاءِ چوي ٿو؟
- (۳) جيون جو سينگار ڪيئن بڻجي سگهيو؟
- (۴) ٻل ڇا ۾ آهي؟
- (۵) شاعر هن ڪوٽا ۾ ڪهڙو سندبش ڏنو آهي؟

سوال ۲ : هيٺ ڏنل جملن سان لاڳاپو رکندڙ بيت جون ستون ڳولھيو :-

جملو	بيت جي ست
مثال : آساني ٻراين کان پري رهڻ گهرجي.	عيبن کان منهن موڙيون هر دم.
(۱) دشمنيءَ مان ڪجهه به حاصل نه ٿيندو.	
(۲) سڀني سان پيار پريو ورتاءُ ڪرڻ گهرجي.	
(۳) ٻين جون سنيون ڳالهيون کڻڻ گهرجن.	
(۴) ايڪتا ۾ ئي شڪتي آهي.	
(۵) هميشه سچ ڳالهائڻ گهرجي.	

سوال ۳ : 'س' اکر سان شروع ٿيندڙ لفظ لکو. (۱) (۲) (۳)

سوال ۴ : بيت ۾ ڏنل ٻه هر آوازي لفظن جا جوڙا لکو. (۱)X..... (۲)X..... (۳)X.....

هدايت : ماستر شاگردن کي هيءُ بيت لئه تال سان ٻُڌائي، انهن کان چواڻيندو.

مشغولي : ماستر شاگردن کي چوندو ته 'گُٺوان بالڪ' وشيه تي ڏهه ستون گهران لکي آڇو.

پورڪ آپياس

۱. ڏنل مثال موجب چوڪندا پريو:

سڃاڻي	سڇو	تياڳ	آڳيا
.....	ايماندار		
.....		سيوڪ	سُنو

۲. هيٺ ڏنل لفظ ڪر آڻي جملا ٺاهيو :

سُهڻا، سيوا، ٻل، سچ